

FERICIRILE UITATE

...Îți mulțumim din adâncul inimii noastre pentru Domnul Isus care este Viața noastră. În El nu este nici o greșeală, ci doar în noi găsim greșeli atunci când ne cercetăm viețile și ni le comparăm cu a Lui. Iartă-ne, și vino să Te întâlnești cu noi, pentru că ai promis că acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Tău, vei fi și Tu în mijlocul lor, iar dacă vom cere ceva, ni se va da.

Tată, motivul pentru care ne-am adunat în seara aceasta este să-L vedem pe Isus proslăvit, și credem că eforturile noastre vor avea ca răsplată cât mai multe suflete aduse la o credință vie în Dumnezeu cel Atotputernic.

Te rugăm să ne învrednicești cu prezența Ta, căci Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza.

Sunt cam obosit pentru că de la Crăciun încoace nu am făcut nici o pauză.

M-am bucurat să-l văd pe fratele Joseph Boze pe care l-am întâlnit încă de când s-a reîntors de pe câmpul misiunii de peste ocean, și îmi pare rău că fratele Tommy Hicks trebuie să plece în seara aceasta sau mâine pentru o adunare în Canada. Eu am încercat să-l contactez ca să-l rog să vorbească el în seara aceasta, pentru că sunt foarte obosit, dar nu a putut s-o facă, așa că mi-a zis: „Data viitoare.”

Adevărul este că am o mare încredere în fratele Tommy Hicks, care este un slujitor al Dumnezeului celui viu și cred că nu este nimeni care să poată spune ceva împotriva călăuzirii Duhului Sfânt a acestui frate.

Voi ați auzit desigur, despre mesajul din Argentina. El nici măcar nu avea bani să meargă acolo, dar Domnul l-a trimis și știți ce s-a întâmplat la acea adunare. Vedeți? Dacă un om este predat Domnului....Adevărul este că Dumnezeu poate folosi doar ceea ce l-ați predat.

De exemplu, Samson nu și-a predat inima lui Dumnezeu, ci Dalilei. În schimb i-a dat lui Dumnezeu puterea sa, iar El s-a folosit doar de puterea lui. Asta-i tot.

Dacă tu îi predai lui Dumnezeu întregul tău trup, El se va folosi de trupul tău; dacă îi predai mintea, inima sau altceva, se va folosi de ceea ce i-ai predat.

El se uită după cineva care poate să l se predea în întregime, așa că Dumnezeu să fie cu tine, frate Tommy, și să-ți dea un mare succes. Noi ne vom ruga pentru tine, iar peste câteva zile, voi fi și eu în Canada.

Aseară ne-am rugat pentru bolnavi, iar duminică după-amiază am predicat despre Avraam și despre sămânța lui. Aseară am vorbit și despre lucrurile importante din Istoria lumii, iar în seara aceasta aș vrea să deschideți Bibliile la **Matei 11.6** de unde voi citi:

„Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.”

Îmi voi intitula predica din seara aceasta: „Fericirile uitate.”

Noi cunoaștem cu toții fericirile, pentru că în Matei 5, Isus a învățat poporul despre ele chiar la începutul slujbei Sale, când a devenit Conducătorul lui. Atunci El s-a suit pe munte și i-a învățat fericirile.

Moise a fost un tip spre Hristos; un prooroc și un dătător de legi. El a fost un fel de

Împărat peste poporul aflat în pustie și a fost născut ca eliberator, iar când s-a născut a fost ascuns de Faraon, așa cum a fost ascuns Isus de soldații lui Irod, slujba și viața lui fiind un tip desăvârșit.

Astfel, după ce a intrat cu poporul în pustie, Moise s-a suit pe munte și a primit poruncile, după care a coborât de pe munte și a început să-i învețe.

Tot așa, când Isus a intrat în Puterea Sa, S-a dus sus pe munte, apoi S-a așezat și a început să-i învețe pe oameni, zicând:

„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.

Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este împărăția cerurilor.,

Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri: căci tot așa au prigunit pe proorocii care au fost înainte de voi.” (Matei 5. 8,10,12).

Moise era un tip spre El, iar noi știm toate aceste lucruri: cine era Moise, cine era Isus și fericirile, dar această fericire la care vreau să mă refer, este în capitolul 11.6 și nu în capitolul 5, unde sunt celelalte fericiri. Totuși, deși este pusă între alte cuvinte este tot o fericire.

El spune acolo: *„Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire”*

Vedeți? *„Ferice de cei cu inima curată...Ferice de cei împăciuitori...”*

O, era un timp măreț în acele zile, iar El a urmat imediat după slujba acestui mare Ilie al Noului Testament, Ioan Botezătorul, care a fost mesagerul trimis înaintea Sa,

și care din pricina slujbei sale a fost trimis la închisoare.

O, și ce dur a fost acest Ioan! El era mesagerul despre care Isus spunea că „*va merge înaintea Mea*”, iar când l-au prins, el avea exact același Duh ca și Ilie, deoarece Ioan era „Ilie” al Noului Testament.

Voi știți că Ilie fusese un bărbat căruia nu-i plăceau femeile ca Izabela, iar Ioan era la fel: nici lui nu-i plăceau femeile imorale.

Ilie a trăit în pustie și la fel Ioan, ambii fiind doi singuratici.

Apoi, acel bărbat obișnuit cu sălbăticia, a fost aruncat în închisoarea umedă și mucegăită. Desigur, aceasta a fost o experiență îngrozitoare pentru Ioan, un om învățat să trăiască liber în pustie, unde se hrănea cu lăcuste și miere, sau cu orice putea vâna în sălbăticie.

Acum era acolo jos, într-o celulă veche, umedă și mucegăită, poate și întunecoasă, din cauză că Izabela lui Irod aflase că Ioan a spus că nu este corect ca Irod să trăiască cu ea, deoarece era nevasta fratelui său, Filip. Acest lucru era ilegal.

Ioan era unul din aceia care nu dădea înapoi la orice lovitură, ci se gândea că chiar dacă-i vor tăia capul va merge înainte. Pentru el nu conta decât Cuvântul, la fel ca și pentru Ilie, așa că mergea înainte și spunea tot ce avea de spus: dacă era bine, spunea că este bine, dacă era greșit, spunea că este greșit.

O, Dumnezeule, și noi avem nevoie de mai mulți oameni ca aceștia, oameni care să stea hotărâți pe convingerile autentice ale Cuvântului lui Dumnezeu, și care nu au liniște până nu spun Adevărul.

Probabil că în timp ce stătea în celula aceea murdară, Ioan nu avea posibilitatea să citească Biblia, dar așa cum spunea cineva, „ochiul de vultur a privit până departe”.

Voi știți că prorocii sunt comparați cu vulturii, iar Dumnezeu îi numește vulturi. De ce aceasta? Pentru că vulturul este una din cele mai puternice păsări, putând zbura sus, sus, mai sus ca orice altă pasăre. Mai mult, el are privirea cea mai ageră.

Oamenii spun că și șoimul poate zbura sus și vede bine, dar dacă vreun șoim ar îndrăzni să-l urmeze pe vultur, s-ar dezintegra în aer. Cu siguranță.

Acum, la ce i-ar folosi vulturului să urce atât de sus, dacă nu ar avea ochii buni?

Tot așa, la ce ne-ar folosi faptul că sărim în sus și-n jos, dacă nu știm ce facem? Sau la ce ne folosește faptul că punem mărturie sau că facem gălăgie, dacă nu avem un motiv pentru care o facem? Vedeți? Desigur, gălăgia este bună dacă aveți pentru ce s-o faceți. Așteptați deci ca mai întâi să se întâmple ceva, apoi toată viața voastră va fi o gălăgie. Desigur.

Acum, cu cât mergeți mai sus, cu atât veți vedea mai mult. Astfel, de sus, din cosmos, ei pot face fotografiile ale întregului Pământ. Eu cred că cu acest dispozitiv pe care-l au rușii, se poate înconjura pământul într-o oră și 45 de minute. Da, ei pot surprinde întreaga rotație și cu cât urcă mai sus, văd mai mult.

Tot așa, prorocii din Biblie erau acei vulturi care se puteau înălța mai sus, deasupra adunării, apoi veneau înapoi cu „Așa vorbește Domnul” și aduceau știrile. Vedeți?

De ce? Pentru că Cuvântul lui Dumnezeu venea la proroci.

Astfel, deși era închis, Ioan a putut „filma” deasupra, cu ochiul său de vultur.

Odată, eu și Sara am vizitat grădina zoologică din Cincinnati. Voi știți că copiilor le place să meargă cu barca și să privească maimuțele. Și în timp ce ne plimbam pe acolo, am auzit un zgomot, așa că am mers să vedem ce este. Ei tocmai prinseseră un vultur mare și-l puseseră într-o cușcă.

O, cum arăta sărmana pasăre! Era plină de sânge iar penele de pe cap și din vârful aripilor îi erau julite. Am stat și l-am privit cum încerca să „decoleze”, voi știți cum își iau zborul vulturii, dar când se ridică se lovea cu capul de acele bare și dădea înapoi. Atunci privea din nou în jur, își lua avânt și pornea iarăși, dar de fiecare dată se lovea de acele bare și cădea înapoi.

De ce făcea aceasta? Pentru că vulturul este o pasăre a cerului, dar niște oameni nesăbuiți l-au închis într-o cușcă. Privindu-l m-am gândit că aceasta este cea mai jalnică priveliște pe care am văzut-o vreodată. Dacă aș fi primit o colecție, l-aș fi cumpărat și i-aș fi dat drumul.

Da, atunci m-am gândit că aceea era cea mai îngrozitoare priveliște pe care am văzut-o vreodată, dar este ceva și mai îngrozitor: să vezi cum bărbații și femeile care au fost născuți să fie fii și fiice de Dumnezeu au fost închiși într-un fel de cușcă ecleziastică. Când privesc în sus, ei știu că există un Dumnezeu al cerurilor care este marele Vindecător, marele Învățător și marele Mântuitor, dar ei sunt închiși în acele cuști ecleziastice unde își zdrobesc capul de tot felul de societăți și alte lucruri de felul acesta, neputând să iasă afară. Aceasta este o stare jalnică.

Ei le spun despre un Dumnezeu mare care era și îi pune în așteptare, dărâmând totul de sub ei, după care le zic: „El a murit și l-au pus în mormânt. Asta-i tot, căci astăzi nu mai este cum era.” O priveliște cu adevărat îngrozitoare: să vezi cum oamenii născuți să fie copiii lui Dumnezeu sunt închiși în lucruri ca acestea.

Ochiul lui Ioan filma deasupra. El și Ilie semănau mult pentru că peste amândoi era același Duh. Vedeți, Dumnezeu Își ia slujitorul, dar nu-și ia niciodată Duhul. El l-a luat pe Ilie, dar Duhul care a fost peste el, a venit peste Elisei; apoi, l-a luat pe Elisei și Duhul Său a venit peste Ioan, iar făgăduința Sa este că la sfârșitul timpului Duhul Său va veni peste un alt Ilie. Noi știm cu toții aceasta, pentru că această făgăduință ne aparține.

Noi am aflat că și diavolul își ia omul său, dar nu-și ia niciodată duhul, care merge mai departe la fel ca Duhul Domnului, cei doi fiind împreună.

Ilie și Ioan erau la fel: amândoi erau oameni nervoși și amândoi au avut o cădere nervoasă.

Adevărul este că omul care trăiește aproape de Dumnezeu este considerat nevrotic sau anormal. Da, așa au fost considerați întotdeauna.

De exemplu, atunci când a vorbit cu Pavel, Festus i-a zis:

„Pavele, ești nebun! Învățătura ta cea multă te face să dai în nebunie!” dar Pavel i-a răspuns: „Nu sunt nebun, prea alesule Festus, dimpotrivă, rostesc cuvinte adevărate și chibzuite.” (Fapte 26.24-25).

Vedeți?

Când am fost la Londra, am vizitat mormântul lui William Cowper, care a scris cântarea „Este un izvor plin de sângele lui Emanuel.” Acel om a fost atât de inspirat încât a luat o frânghie să se spânzure, dar frânghia s-a rupt. Atunci a încercat să meargă la râu să se arunce în apă, dar era o ceață atât de densă încât nu l-a putut găsi. Vă spun aceasta ca să vedeți cât de prins este un om în timpul inspirației.

La fel s-a întâmplat cu Stephan Foster, care a scris cele mai cunoscute cântece populare. De câte ori intra sub inspirație și scria un cântec, se îmbăta, iar în final, când a ieșit de sub inspirație s-a sinucis cu o lamă.

La fel s-a întâmplat și cu prorocul Iona, care a fost atât de mult inspirat de Dumnezeu, încât s-a dus jos în pânțele acelei balene timp de trei zile și trei nopți, apoi a pășit pe țărnișă și a dat un mesaj care i-a făcut pe oameni să pună saci chiar și pe animale, dar când Duhul l-a părăsit s-a dus pe vârful dealului, s-a așezat acolo și l-a rugat pe Dumnezeu să-l lase să moară. Așa este.

Ilie, marele vultur al aceluia timp, care era un tip al lui Ioan, era un om dur, un om al pustiei și trăia într-o peșteră. El a ieșit afară și a pășit printre oameni cu un mesaj din partea lui Dumnezeu, spunând: „Așa vorbește Domnul...” după care a fost dus într-un loc neștiut de nimeni. Când a stat înaintea lui Ahab, i-a spus clar: *„...nu va fi nici rouă, nici ploaie decât la cuvântul meu.”* Deoarece știa că a fost în prezența lui Dumnezeu. Vedeți, Ilie nu s-a temut de Ahab, nici de ceea ce va spune el, pentru că fusese în prezența Celui care era mai mare decât Ahab, și-l avea pe „Așa vorbește Domnul.”

Ochii aceia bătrâni, înconjurați de riduri priveau către cer, în timp ce pășea ferm înainte pentru că știa că-l are pe „Așa vorbește Domnul.” Da, el era un vultur.

Biblia spune că Domnul l-a trimis lângă acel pârâu, unde a stat până i-a secăt apă, după care s-a întors printre oameni și a chemat o adunare, iar după ce Dumnezeu i-a dat o vedenie, a zis: „Să vedem cine este adevăratul Dumnezeu, căci dacă El a fost Dumnezeu odinioară, trebuie să fie și astăzi.” Așa este.

O, cât îmi plac de mult acei vulturi! Da, domnilor.

Și a făcut întocmai cum i-a arătat Dumnezeu într-o vedenie, spunându-le preținșilor proroci ai lui Baal: *„Voi luați un vițel, eu iau un vițel; voi îl chemați pe dumnezeul*

vostru, eu Îl chem pe Dumnezeuul meu, iar Dumnezeuul care va răspunde cu foc este adevăratul Dumnezeu." Vedeți, el făcea toate acestea pentru că era sigur de vedenia pe care o primise.

Biblia spune că prorocii lui Baal l-au chemat toată ziua pe dumnezeul lor, făcându-și tăieturi, strigând și sărind în jurul altarului, în timp ce Ilie își bătea joc de ei zicând: *„Strigați mai tare, fiindcă este dumnezeu; se gândește la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme și se va trezi.”* (1 Împărați 18.27). Ilie știa pe ce stă.

După ce s-a dovedit că Dumnezeuul lui Ilie este adevăratul Dumnezeu, Izabela l-a amenințat că-l va ucide, iar el a fugit în pustie.

După ce intră în aceste sfere, în inima omului se întâmplă ceva ce nu se poate explica, deoarece ești dus undeva unde nu poți explica. Vedeniile te rup în bucăți, dar nu poți vorbi despre aceasta altor oameni, pentru că ei nu te pot înțelege. De ce? Pentru că n-au fost niciodată acolo și nu pot înțelege.

Dumnezeu a fost însă plin de îndurare față de slujitorul Său, hrănindu-l și îmbărbătându-l. Biblia spune că Ilie stătea supărat și zicea:

„Doamne, nu sunt cu nimic mai bun ca înaintașii mei, așa că lasă-mă să mor căci sunt singurul care mai predică Evanghelia Ta, iar Izabela mă caută să mă omoare. Ia-mi viața și lasă-mă să plec.”

Însă Domnul i-a răspuns: *„Eu am încă 7.000 de bărbați care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal!”*

Oh, și iată-l pe Ioan zăcând descurajat în închisoare. După ce a stat pe malurile Iordanului, trăind în natură, iată-l acum într-o temniță umedă.

Biblia spune că Ioan a primit Duhul Sfânt când se afla în pântecele mamei lui, cu trei luni înainte de naștere. Cum? Când a fost pronunțat pentru prima dată Numele lui Isus Hristos. Până atunci, el nu se mișcase niciodată în pântecele mamei lui, dar când Maria a venit s-o viziteze pe Elisabeta, după ce îngerul îi spusese că va fi umbră de Duhul Sfânt și va avea un Fiu și i-a zis verișoarei ei: *„Dumnezeu m-a umbră și voi avea un Fiu căruia mi-a spus să-I pun Numele Isus.”*

De îndată ce acest Nume scump a fost pronunțat pentru prima dată de buzele omenești, micuțul copilăș mort în pântecele Elisabetei, a săltat și a venit la viață primind chiar atunci Duhul Sfânt.

Elisabeta a spus:

„Cum mi-a fost dat mie să vina la mine maica Domnului meu?

Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a tresăltat pruncul în pântece de bucurie.” (Luca 1.43-44).

Vedeți? Biblia spune că Ioan s-a umplut de Duhul Sfânt încă din pântecele mamei lui; un om chemat de Dumnezeu, dus în pustie de la nouă ani și fără nici o educație.

La 30 de ani, el a ieșit din pustie predicând un mesaj despre venirea lui Mesia, cu care a zguduit tot ținutul. Ioan nu s-a temut de doctrina fariseilor, ci le-a spus în față:

„Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Să nu credeți că puteți zice în voi: „Avem de tată pe Avraam”, căci Dumnezeu poate să ridice din pietrele acestea copiii lui Avraam.”

O, el era dur! El mai spunea:

„Eu vă vorbesc despre Mesia care va veni cu lopata în mână (Amin) și va curăți aria cu desăvârșire. Grâul îl va strânge în grâнар, iar pleava o va arde într-un cuptor care nu se va stinge.”

Da, Ioan știa despre ce vorbește.

O, iar când a venit Mesia, toate semnele erau exacte. Ioan a văzut semnul mesianic și a știut că El era Mesia; nu avea nici o îndoială cu privire la aceasta, ci a spus: „Am văzut Stâlpul de Foc, Lumina care venea peste El în forma unui porumbel, iar o Voce din cer zicea: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.”*

Vedeți, Ioan știa că El este Mesia, de aceea a mai spus: „Eu nu-l cunoșteam, dar Cel ce mi s-a arătat în pustie, mi-a spus să mă duc să botez cu apă căci îmi va arăta care este El, deoarece mi-a dat un semn: „Acela peste care voi vedea Duhul coborându-Se și rămânând, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc, iar eu sunt sigur că Acela este El.”

Totuși, când au venit necazurile Ioan s-a clătinat. El Îl prezenta ca fiind Cel ce vine cu lopata în mână ca să curețe aria și s-o ardă cu foc, dar când L-a privit pe Isus, a văzut că El era blând și smerit în tot ce făcea, de aceea i s-a părut că ceva nu mergea bine. Aceasta l-a făcut să se îngrijoreze, căci nu știa ce să mai spună. Se părea că lucrurile nu mergeau tocmai bine, de aceea s-a gândit că poate nu a crezut bine.

Vedeți, de multe ori și noi ne gândim la fel ca Ioan: că ceva nu este în ordine, dar în realitate totul merge bine. Câtă vreme știi că El este aici, ce mai contează? Totul merge bine. Poate lucrurile nu merg așa cum vrem noi, dar ele merg după cum vrea Dumnezeu să lucreze.

Ioan se gândea: „Le-am spus oamenilor că Mesia va avea lopata în mână, că își va curăți aria și că va pune grâul în grânar. Apoi le-am zis că securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor, că El va aduna tot gunoiul și îl va arunca în foc, și iată că în loc de toate acestea El vine blând și smerit. Cu siguranță ceva nu merge cum trebuie. Fără îndoială undeva este ceva greșit...”

El s-a înspăimântat ca mulți dintre noi. Când vedem că lucrurile nu merg după cum credem noi că este bine, ne înspăimântăm.

Nu vă îngrijorați însă, pentru că totul va fi bine.

Diavolul se gândea: „Acum l-am pus într-o închisoare, așa că am să-l muncesc bine câtă vreme este acolo. Dumnezeu nu-l folosește chiar acum, așa că am să arunc peste el o pătură și voi avea un vultur în cușcă. Da, am să-l fac să își dorească să nu fi predicat niciodată Evanghelia.”

Diavolul le face multora aceasta, așa că astăzi poți vedea o mulțime de oameni buni în starea aceasta. Noi credem că ceva nu merge bine, dar nu este adevărat, căci totul este în ordine.

De multe ori oamenii vin și-mi spun:

„Frate Branham, eu m-am rugat și nu am văzut nici o schimbare, ceea ce înseamnă că undeva este ceva greșit.”

Nu, nu este nici o greșeală. Nu este nici o neregulă cu sistemul; nu este nici o neregula cu Dumnezeu; nu este nimic greșit cu Duhul Sfânt sau cu Biblia, ci este ceva greșit cu tine.

Cam cu o lună în urmă a venit la mine o doamnă din orașul Zion. Ea și soțul ei, au venit la mine acasă împreună cu niște prieteni de-ai mei, pentru că aveau un copilăș ce se născuse cu un picior atârând așa. Femeia spusese: „Dacă aş putea ajunge la fratele Branham ca să-și pună mâinile peste copilăș, știu că piciorul bolnav se va face bine.”

În ziua aceea, după ce am încheiat predica, eram grăbit căci voiam să ajung la o altă adunare, în Bloomington, dar înainte de aceasta mai aveam de făcut – spălarea picioarelor, căci avusesem Cina. Biblia învață aceasta, iar eu cred că noi trebuie s-o facem până va veni El, de aceea încercăm să ținem fiecare Cuvânt pe care ni l-a spus .

Deci ne îndreptam spre spălarea picioarelor când a venit Billy Paul la mine și mi-a spus: „Tată, tocmai au sosit niște oameni care vin din Zion. Au crezut că în seara aceasta va fi rugăciune pentru bolnavi, deoarece au un copilăș cu un picior bolnav.”

„Adu-i aici”, am spus eu.

Când a ajuns lângă mine, frumoasa mamă a copilășului mi-a spus: „Frate Branham, noi credem că dacă-ți pui mâinile peste copilăș, piciorul lui se va îndrepta.”

„Doriți ca Domnul să ne arate o vedenie?”

„Nu, domnule. Pune-ți doar mâinile peste el.”

„În ordine, așa voi face.”, le-am răspuns, după care mi-am pus mâinile peste copil, m-am rugat pentru el, apoi am mers înapoi în cameră.

A doua zi, în timp ce mă aflam în birou și răspundeam la niște apeluri, a oprit o mașină din care a coborât femeia cu soțul ei. Ei au intrat înăuntru și mi-au zis:

„Frate Branham, ceva nu a mers bine.”

„O, dar ce vreți să spuneți?”

„Păi, piciorul copilului nu este încă bine”, a spus mama.

„Dar ce importanță are aceasta?” am întrebat eu.

„Păi, am crezut că dacă-ți vei pune mâinile peste copilașul meu, Dumnezeu îl va vindeca. Eu cred aceasta, dar ceva nu a mers bine. Poate ar trebui să vezi o vedenie cu privire la problema aceasta?”

„Nu, nu”, am răspuns eu. „Acolo nu este nimic greșit, ci problema este cu tine. Tu trebuie doar să crezi că totul este în ordine.”

„Frate Branham, crezi că este voia lui Dumnezeu ca copilașul meu să rămână nenorocit?” m-a întrebat femeia.

„Nu, eu nu cred că aceasta este voia lui Dumnezeu”, i-am răspuns.

„Asta-i tot ce am vrut să știu” a răspuns ea și a plecat.

Acum câteva zile, m-au sunat și mi-au spus că copilașul are piciorul normal. Vedeți, problema este că noi ne agităm degeaba. Deoarece totul merge normal,

Împlinindu-se la timpul potrivit.

De aici putem vedea că diavolul încearcă să-i facă pe oameni să-și piardă credința, așa cum a încercat să-l facă și pe Ioan să nu creadă că Isus era Mesia. Astfel, el i-a trimis pe doi dintre ucenicii săi să-L caute și să-L întrebe unde anume a greșit. Vă puteți imagina?

Ioan își zicea: „Am greșit oare undeva? Este El Acela? Știu că semnul este corect, căci am văzut semnul lui Mesia, dar faptul că este blând și smerit este de neînțeles...Oare acesta este sfârșitul?”

Frate, tu nu trebuie să cunoști totul. Dacă eu ți-aș spune totul și ai ști totul, acolo nu ar mai fi credință, înțelegeți?

Tu ești salvat prin credință, ești vindecat prin credință, pentru că totul vine doar prin credință, iar credința nu poate fi explicată. Trebuie doar să crezi.

Deci Ioan le-a zis ucenicilor Săi:

„Duceți-vă și întrebați-L dacă El este Acela sau să așteptăm pe altul? Ce anume nu a mers cum trebuie?”

Oh, iar când ucenicii au ajuns la Isus cu mesajul prorocului, El nu le-a zis: „Acuma vă voi da niște literatură să-i duceți la Ioan să citească: „Cum poți fi fericit în închisoare?”

Nu, nu, El n-a făcut aceasta, nici nu le-a spus: „Vă voi da o carte despre răbdare pentru ca Ioan să învețe cum să aibă răbdare în timp ce se află în închisoare. Mie nu-Mi place să știu că el este închis, dar îl voi învăța cum să rabde: să fie bucuros.”

Nu, Isus nu a spus așa ceva, dar știți voi ce a zis?

„Rămâneți până la adunarea de după-amiază iar când totul va fi gata, duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ce ați văzut și ce ați auzit.”

Pot să-mi imaginez cu câtă atenție au studiat în timpul acelei adunări, căci Ioan îi învățase cine era Mesia și ce trebuia să facă El. Când serviciul s-a încheiat, doi dintre ucenici s-au dus în spate să stea de vorbă cu Isus, dar în timp ce discutau, El le-a zis:

„Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți:

Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază și săracilor li se propovăduiește Evanghelia. Spuneți-i lui Ioan să nu se gândească la altceva, căci totul merge conform Planului, totul este în ordine. Spuneți-i că au loc servicii de vindecare, iar Puterea lui Dumnezeu se mișcă printre oameni. Să nu dea crezare nici unui alt lucru.”

O, Doamne! Și a continuat: *„Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.”* (Matei 11.4-6).

Să nu vă poticniți! Eu cred că oamenii se poticnesc în Isus mai mult decât în orice altă persoană care a trăit vreodată pe Pământ. Da, ei se poticnesc foarte repede în El, de aceea Isus a spus: *„Ferice de acela care nu se poticnește în Mine. Să nu vă poticniți în Mine, căci totul merge conform Planului, indiferent ce se întâmplă. Mergeți înainte și credeți căci totul este în ordine. Credeți doar.”*

Isus nu l-a certat pe Ioan pentru poziția sa, nici nu a spus: *„Mi-e rușine cu apostolii Mei. Mi-e rușine cu prorocul Meu!”* Nu, El nu a spus așa ceva, nici n-a zis: *„Ce va spune lumea când va auzi că tocmai tu, care ai predicat pe marele Mesia, vii acum*

să Mă întrebi dacă Eu sunt Acela sau trebuie să așteptați pe altul?” El nu l-a certat, ci atunci când Ioan a spus cel mai rău lucru despre Isus, El i-a spus lui Ioan cel mai bun lucru.

Astfel, după ce Ioan le-a spus ucenicilor Săi: „Duceți-vă și întrebați-L dacă El este Acela sau nu?”, când aceștia au plecat înapoi la Ioan, Isus a spus:

„Ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi?” Nu, căci el este prea departe de Hollywood.

„Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.”

Atunci ce ați ieșit să vedeți? O trestie clătinată cu ușurință de orice denotațiune? O, nu! Sigur că nu.

„Atunci ce ați ieșit să vedeți, un proroc? Da, vă spun că mai mult decât un proroc, căci el este acela despre care s-a scris: „Iată trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.”

Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul...” (Matei 11.7-11).

El nu l-a certat pentru că știa că este bărbatul uns cu Duhul lui Ilie. El știa că totul merge bine, conform Planului.

De ce era Ioan mai mare decât toți ceilalți proroci? Dacă sunteți duhovnicești veți prinde ceva.

De ce era el cel mai mare, doar și ceilalți proroci au vorbit despre Mesia? Pentru că Ioan L-a și prezentat. Așa va fi și la sfârșitul timpului. Da, totul decurge conform Planului așa că, nu vă poticniți, ci credeți numai.

Bisericile de astăzi se poticnesc în El; oamenii se poticnesc. Sunt tulburați și nu știu ce să creadă: „Este telepatie mintală sau ce este?” Nu vă poticniți, ci credeți.

Mesajul de duminica trecută încerca să arate ce a făcut Dumnezeu pentru Avraam și seminția lui. Astfel, am văzut că prin fiecare joncțiune prin care a trecut Avraam, a trecut și sămânța lui: prin neprihănire, prin sfințire, prin botezul Duhului Sfânt, prin făgăduința unui fiu, după care Dumnezeu a venit în trup omenesc, a stat cu spatele spre cortul în care se afla Sara și a spus ce gândea în inima ei.

Nu vă speriați, El procedează întocmai după plan. Este aici, de aceea nu vă poticniți în El, pentru că este scris: *„Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.”*

Prieteni, dacă în seara aceasta El ar fi aici, ar spune același lucru, căci totul este conform Planului. Prorocul a spus că va veni conform Planului. Prorocul a spus că va veni când nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta Lumina, și El este exact în plan.

Astfel, El a venit prin neprihănire în epoca lui Luther; prin sfințire în zilele lui Wesley; în epoca penticostală a așezat darurile în biserică, iar acum Se arată în trupurile noastre, împlinind ce a spus Isus. Nu vă poticniți în El, căci totul este exact la timp.

„Spre seară va fi lumină.” Amin.

Lumina de seară strălucește. Ce este? Același Isus.

Același soare care a răsărit în Est, apune în Vest. Tot așa, Fiul lui Dumnezeu S-a ridicat dintre oameni din răsărit, și ce a făcut? Cum a lucrat în mijlocul evreilor și al samaritenilor ca să le dovedească că este Mesia? Le-a arătat un semn, prin care dovedea că El este Prorocul despre care vorbise Moise.

Femeia samariteană a mărturisit același lucru zicând:

„Știu că are să vină Mesia (căruia I Se spune Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.” (Ioan 4.25).

„Dar Tu cine ești?”

„Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.”

Când a auzit aceste cuvinte femeia a alergat în cetate și a spus: „Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?” (v. 29).

Și oamenii au crezut. El a făcut aceasta în fața samaritenilor și a evreilor, dar nu și printre neamuri, deoarece atunci când Evanghelia s-a dus și la neamuri El era deja proslăvit. *„Dar în timpul de seară va fi lumină.”*

Ce a făcut atunci biserica? A intrat în catolicism și s-a organizat, dar Luther i-a tras pe oameni afară pentru neprihănire. Apoi a venit Wesley cu sfințirea și a urmat cincizecimea, dar biserica s-a organizat din nou mergând înainte cu sistemul omenesc.

Unde suntem noi acum? În timpul de seară; înainte ca trupul Sarei și al lui Avraam să fie schimbat ca să poată primi fiul făgăduit El a venit și a stat cu ei, dându-le un semn, iar Isus s-a referit la el. Nu priviți înapoi la ce a spus Luther sau Wesley, ci

uitați-vă la ce a spus Isus și la semnul pe care îl vedem.

Nu priviți înapoi, la ceea ce a spus cineva, ci priviți la ce a spus El, căci El este singurul care a vorbit. Același soare care a răsărit în est, apune în vest.

Cu siguranță a fost destulă lumină ca să se poată vedea cum se unesc bisericile și fac organizații, dar adevărata Putere și manifestarea Prezenței lui Dumnezeu nu a fost văzută de ani și ani. Noi însă am simțit-o și am știut că este aici, iar darurile lucrează cu ea.

Oh, dar când Îl vedem pe El venind vizibil printre noi și aducând Puterea în mijlocul bisericii Sale; când Îl vedem vorbind prin oamenii Săi și descoperindu-Se ca fiind „Dumnezeu cu noi”, este deosebit. O, da!

Ioane, Dumnezeu deschide ușile închisorii și te lasă să ieși afară în seara aceasta.

„Ferice de acela care nu se poticnește în Mine.” Nu este ghicirea gândurilor, nici telepatie, ci este Puterea lui Hristos cel înviat care vine în curând.

Haideți să ne rugăm.

Dumnezeule iubit, în timp ce Lumina de seară strălucește, vedem că ea orbește ochii multora, în timp ce pe alții îi ajută să meargă mai departe.

Dumnezeule, Te rog ca în seara aceasta să le dai din nou Lumina de seară și acestor oameni, ca ei să poată vedea Puterea învierii Tale, pentru că ai spus: *„lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”* iar din Ioan 5.19, am aflat că *„Fiul nu face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând...”* și noi știm că ceea ce ai spus Tu este Adevărul.

Îngăduie ca mulți dintre cei care sunt închiși în închisori, asemenea lui Ioan, să Te cunoască drept Mântuitorul lor și să se minuneze văzând că ești exact la timp. Acordă-ne aceasta pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

În seara aceasta am întârziat puțin. Billy mi-a spus că pot predica în jur de o oră și jumătate, dar sunt sigur că am depășit acest timp.

S-au împărțit numere de rugăciune? De la ce număr am început ieri? De la nr.1? Atunci haideți să luăm numerele de la coadă....Vom începe cu numărul 80.....Câți dintre voi știu că Isus Hristos a vindecat deja bolnavii și a salvat păcătoșii? El nu ar putea să vă vindece acum, nici să vă salveze, pentru că a făcut-o deja, așa că tot ce trebuie să faceți voi este să credeți. Când era pe pământ, Isus a făgăduit că lucrările pe care le-a făcut El, le vom face și noi, îndeosebi în acest timp de seară. Câți dintre voi cred că acesta este adevărul? Scrie că El este același ieri, azi și în veci. În ordine. O, iar dacă El este același, înseamnă că trebuie să Se descopere la fel.

Eu nu vă cunosc pe cei ce stați în rândul de rugăciune, iar voi știți aceasta. Ridicați mâna toți cei care știți că nu vă cunosc. În ordine.

Cei care nu aveți număr de rugăciune dar doriți să fiți vindecați și știți că eu nu vă cunosc, ridicați mâna. Toți cei care știu că nu ne cunoaștem, să ridice mâna. Dacă nu mă înșel, se pare că nu cunosc pe nimeni.

Ba da, este aici un predicator din Arkansas. Câți dintre voi știu că acolo a venit o femeie în rândul de rugăciune și și-a spus în inima ei: „Dacă aș putea să mă ating de poala hainei Lui, mă voi tămădui.” Desigur, mă refer la femeia cu scurgerea de sânge, din Biblie. Vă amintiți de ea?

Acea femeie s-a strecurat prin mulțime și s-a atins de El. Tu nu ai fi putut simți acea atingere deoarece oamenii din Palestina purtau acele haine largi și lungi. Ea

L-a atins, apoi s-a retras repede înapoi în mulțime, dar Isus a zis:

„Cine M-a atins?” Voi știți că Acela era Fiul lui Dumnezeu, dar Petru L-a muștră și I-a zis: *„Păi, oamenii cred că ceva nu este în ordine cu Tine, doar toți Te împulzesc și Te ating.”*

Voi știți cum este: *„Bună ziua, reverend, ce mai faceți?”* și așa mai departe.

Dar El a zis: *„Cineva M-a atins, pentru că din Mine a ieșit o putere.”* Apoi S-a întors și a privit prin audiență până când a dat de cine trebuia. Ce a urmat? I-a spus că scurgerea de sânge s-a oprit pentru că credința ei a mântuit-o. Este adevărat?

Cred că fratele de aici este bărbatul despre care mi s-a spus că avea toate diplomele și titlurile de doctor în teologie, dar le-a uitat pe toate, asemenea lui Pavel când L-a cunoscut pe Hristos.

Scriptura ne învață la Evrei că acum El este Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre. Așa este. Câți dintre voi știu că acesta este adevărul? Vedeți? Ei bine, iar dacă El este același ieri, azi și în veci, cum S-ar putea descoperi dacă L-ați atinge? Vedeți? El S-ar descoperi la fel, este adevărat?

„Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea pentru că Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.”, iar *„lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* Este adevărat?

El a făgăduit că aceste lucruri se vor întâmpla și în mijlocul neamurilor, și nu doar în epoca lui Luther sau în cea a lui Wesley, ci până la sfârșitul lumii.

Puteți vedea că El este chiar la timp? Și să nu uitați ceea ce a făcut înconjurul

lumii. Deci, suntem la sfârșitul timpului, nu este nici o îndoială, dar voi să vă atingeți de haina Lui.

Nu eu, ci credința voastră este aceea care trebuie să-L atingă, astfel încât să vă vorbească prin mine. Ceea ce posed eu, este un dar, de aceea mă predau Lui pe deplin: cu ochii mei, cu gândul meu, cu gura mea, cu întreaga mea ființă, pentru ca El să mă poată folosi. Eu nu vă cunosc pe nici unul dintre voi, dar Cel ce vă vorbește aici este El, și El vă cunoaște.

Atingeți-vă de El, căci atunci mă va folosi ca să vă ajute. Cred că acum puteți vedea că eu și voi suntem slujitorii Lui, iar El Se face cunoscut slujitorilor Săi, arătând că este la timpul potrivit.

Da, El este exact în plan, exact la sfârșitul timpului, când lumina de seară strălucește printre noi.

Dacă El face aceasta, câți dintre voi Îl veți iubi și Îl veți crede? Câți Îl veți accepta?

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Tată ceresc, restul este în mâna Ta. Mă încredințez pe mine și această audiență în mâinile Tale, și Te rog să lași să se întâmple un singur caz. Te rog aceasta, Tată, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum fiți respectuoși. Nu vă mai plimbați, ci stați într-un loc.

Cred că Cuvântul de la El va însemna mai mult decât aș putea spune eu într-o sută de vieți.

Voi, cei de acolo, care nu aveți număr de rugăciune, oricare ar fi starea voastră, spuneți doar: „O, Mare Preot, lasă-mă să Te ating. Fratele Branham nu mă cunoaște, dar Tu îndreaptă-l spre mine și fă-l să-mi spună pentru ce mă rog; fă-l să-mi spună ce problemă am. El nu știe nimic, dar fă-l să-mi spună căci îl voi crede.”

De ce aceasta? Pentru că Biblia spune că El va face exact aceasta; că a făcut-o și o va face din nou.

Și vedeți, prieteni, dacă atingerea acelei femei a făcut ca Isus să Se simtă slăbit, ce va fi cu mine, care sunt doar un păcătos? Voi nu veți ști decât când ne vom întâlni la poartă, doar atunci veți înțelege care este prețul. Dar nu mă plâng, ci Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru toate.

Acum vă voi chema aici după cum mă va călăuzi Duhul.

Femeia aceasta de culoare....Sunt un străin pentru tine, nu-i așa? Nu ne cunoaștem, este adevărat? Ne vedem pentru prima dată.

Acum, dacă în seara aceasta se află printre noi același Duh care era în Hristos, El va face aceleași lucrări pe care le-a făcut Isus. În felul acesta, voi puteți fi siguri că El este aici la fel ca atunci.

Haideți să luăm puțin textul din Ioan 4 ca să vedem ce a făcut El când a întâlnit-o pe samariteană. Atunci a discutat cu ea până i-a prins duhul și i-a spus care era problema cu ea, ceea ce a făcut ca femeia să-l spună:

„Doamne, văd că ești proroc. Știu că are să vină Mesia, iar când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”

Atunci El i-a răspuns: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” Iar ea a alergat în cetate și le-a spus samaritenilor:

„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Mesia?” Și toți oamenii din cetate au crezut în El.

Isus nu a mai făcut așa în nici o altă cetate și nici chiar în cetatea aceea, dar cu toate acestea oamenii au crezut. El nu a mai vindecat pe nimeni, ci doar a mers acolo și S-a prezentat.

Biblia spune că „mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii”, iar dacă acesta a fost Isus ieri, înseamnă că El poate veni acum și să facă același lucru cu femeia aceasta africană și cu acest bărbat anglo-saxon.

Dacă El îmi va descoperi de ce ești aici sau ceva ce ai făcut, vei ști cu siguranță dacă îți spun adevărul sau nu. Iar dacă poate să-ți spună ce ai făcut, desigur, poate spune și ce va fi, crezi aceasta?

Dacă printre noi este cineva care nu crede, ci se gândește că este doar psihologie, aș vrea să-i spun că nu am nici o diplomă de Ph.D și că îl aștept să facă și el ceea ce fac eu.

Dacă ți-e teamă să vii, atunci acceptă aceste lucruri sau abține-te cu privire la aceste lucruri. Spun aceasta pentru că așa sunt călăuzit; pentru că se petrece ceva.

Tu ești îngrijorată din pricina a ceea ce se întâmplă, una din problemele tale fiind nervozitatea excesivă. Acuma vine gândul: „El ghicește.” Eu aș fi putut spune: „Cineva din audiență este nervos”, dar cine este acela?

Vedeți? Femeia are un duh bun....Tu ai probleme cu inima și la umăr, este adevărat? Ai o povară pe inimă, așa-i? Este în legătură cu un băiat aflat într-un spital, iar tu te rogi pentru el. Vrei să-ți spun și cine ești? Doamnă Richardson, du-te și crede.

Vă rog fiți mai respectoși.

Ce mai faceți, domnule? Nu ne cunoaștem, este adevărat? Da, dar Isus ne cunoaște pe amândoi și ne hrănește pe amândoi.

Dacă Dumnezeu îmi va descoperi ceva despre tine, vei crede?

Desigur, unul din lucrurile pentru care te rogi sunt ochii tăi. Tu porți ochelari, așa că toată lumea poate vedea aceasta, însă mai ai o problemă: deasupra ta este o umbră care duce la moarte. Desigur, nu din cauza ochilor, ci din cauza unei operații nereușite și din pricina tuberculozei. Nu s-a făcut cum trebuia, este adevărat? Crezi acum că va fi totul bine? Crede din toată inima.

Crezi că El este Fiul lui Dumnezeu și că te-a vindecat? Atunci du-te mai departe și spune: „Îți mulțumesc, Doamne”, căci acel ulcer va pleca.

Eu nu te cunosc, suntem doi străini, dar crezi că El m-a trimis ca mesager pentru biserică în aceste zile din urmă? Nu sunt eu, ci El este Acela care face alegerea, și de obicei Își alege pe cineva care nu știe nimic și care-L lasă să Se descopere cum vrea. Vedeți?

Crezi că aceste lucruri pe care le-am spus sunt adevărul Scripturii? Se pare că este foarte tristă, de aceea am vrut să vorbesc puțin cu ea. Da, este.

Mai întâi te rogi pentru tine, deoarece ai o operație din cauza unei probleme femeiești. Toate organele genitale ți-au fost îndepărtate, dar s-a întâmplat ceva...numai o clipă...Tu ai avut o ruptură și a trebuit să te întorci înapoi, dar nu din cauza aceasta ești tristă, ci ea este în legătură cu un copil. Este copilul tău și are o boală: TBC. Acum este foarte slăbit și are probleme cu urechea. Așa este. Numele tău este doamna Smith. Du-te și crede-L pe Domnul. Amin.

Crezi? Să crezi.

Ce mai faci, doamnă? Nu ne cunoaștem, este adevărat? Din câte știu, nu ne-am întâlnit niciodată până acum.

Dacă aș putea face ceva pentru tine și nu aș face, aș dovedi că sunt un om rău și nici n-ar mai trebui să stau în spatele acestui amvon, dar eu nu te pot ajuta. Dacă El ar sta aici și ar purta aceste haine pe care mi le-a dat mie, tot ce-ar face este să dovedească că este Mesia, dar trebuie ca tu să crezi că El a făcut totul pentru tine, altfel nu se va întâmpla nimic. În ordine?

Ei bine, tu ai avut un accident și te supără ceva la cap. Ai probleme și în partea stângă. Dacă Dumnezeu spune cine ești, te-ar ajuta? Doamnă Terry, crezi acum din toată inima?

El vindecă problemele de la inimă, crezi aceasta? Crezi că El face aceasta? Atunci du-te și spune: „Dumnezeule scump, îți mulțumesc.”

Crezi că El vindecă artrita și-i face bine pe oameni? Atunci du-te și crede din toată inima. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Ai o problemă femeiască și una la inimă, dar crezi că El te face bine? În ordine. Du-te și bucură-te.

Tu ești cam tânăr ca să ai anemie, dar crezi că El îți poate da sânge? Atunci du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne.”

Tu ai sinuzită, dar crezi că El te poate vindeca? Du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne.”

Dacă eu nu ți-aș spune nimic, ai crede oricum? Vino aici. Fie ca să fie vindecată în Numele lui Isus Hristos. Du-te și crede.

Vino. Un moment...Undeva s-a întâmplat ceva. Oamenii aceia au fost în rândul de rugăciune? Da?

Domnul din rândul din spate...cel care privește direct spre mine. Tu ai probleme cu prostata. Da, domnule. Da, tu care stai acolo. Ai număr de rugăciune? Nu? Nici nu-ți trebuie pentru că credința ta te-a vindecat.

Femeia de acolo este soția ta, căci vă văd stând împreună în aceeași casă. Ea suferă cu ficatul. Așa este. Ridică mâna dacă este adevărat. Du-te acasă căci Isus Hristos te face bine.

Doamna care stă lângă tine are probleme cu limba. Este adevărat, doamnă? Dacă da, ridică mâna. În ordine. Du-te acasă.

Acum El este asupra ta, a celui care stă la capătul rândului. Tu ai niște bășici. Așa este. Crezi? În ordine, du-te acasă și fii bine. Amin.

Acceptați aceasta? De ce s-au atins acești oameni?

Aici este un bărbat care plânge. Este un tânăr, iar eu nu l-am văzut niciodată. Tu ai o problemă la stomac, băiete, dar rugăciunea pe care ai făcut-o este ca Duhul să vină peste tine. Este un simțământ foarte plăcut.

Dacă nu ne cunoaștem, ridică mâna. Eu nu te cunosc. Aceasta este problema ta? Ridică mâna. În ordine. Ești vindecat, căci Isus Hristos te face bine.

Doamna din spate suferă de epilepsie. Crezi că Dumnezeu te face bine? Da? Dacă vei accepta vindecarea, crizele vor înceta. Crede aceasta.

Ce ziceți voi, cei din cărucioare? Credeți că sunt prorocul Lui? Tu vei muri dacă rămâi acolo, ceea ce înseamnă că ai o singură șansă să trăiești, ca leproșii care stau la poarta Samariei.

Soră, eu nu te pot vindeca, pentru că nu sunt un vindecător, dar leproșii aceia au spus: *„Dacă vom sta aici, vom muri și la fel dacă vom intra în cetate, așa că singura noastră soluție este să mergem în tabăra vrășmașului. Dacă ne vor ucide, vom muri oricum, dar dacă ne vor cruța, vom rămâne în viață.”*

Ei au avut o singură șansă dintr-un milion, dar șansa voastră nu este ca a lor, deoarece voi sunteți invitați să mergeți în seara aceasta la Casa unui Dumnezeu iubitor. Ridicați-vă deci în picioare și umblați...

Haideți să ne ridicăm și să-L credem pe Domnul Isus Hristos. Ridicați-vă. Dacă credeți, ridicați-vă în picioare în Numele lui Isus Hristos și acceptați vindecarea. Amin.

Primiți chemarea la altar.

- Amin -